

Életrajz

Z. Tóth Csaba (1961), művelődéstörténész, őstörténész, grafikus-tipográfus. Családi gyökerei Zalában, Somogyban, Vasban erednek, egyik anyai dédanyja révén az 1587 előtti Skóciában. 1979-ben ötvösség és rajz-mintázás szakon végzett a Pécsi Művészeti Szakközépiskolában. 1979-81 között díszlet-jelmeztervezési tanulmányokat folytatott a budapesti Képzőművészeti Főiskolán. 1982-től szabad stúdiumok a szellemtudományok körében (filozófia, egyetemes vallástörténet, bibliatudomány, metafizika, antropozófia, néprajz, történelem és segédtudományai). 1984 őszétől rövid ideig filozófiát és teológiát hallgatott a budapesti Pázmány Péter Hittudományi Akadémián. 1985-86-ban írta első néprajzi, összehasonlító vallástörténeti tanulmányait a magyar népmesékről, a kereszténységről és az antik szellemi hagyományokról, s ekkortól kezd kialakulni „holisztikus” ismeretelméleti szemlélete, mellyel az ember és a világ szerves, szellemi és fizikai összefüggéseinek vizsgálatára, a „hit és megismerés” középkor óta szétvált útjainak újraegyesítésére törekszik. Ebben tanítómestereinek vallja Hamvas Bélát (1982-), Várkonyi Nándort (1976-), Kerényi Károlyt (1985), Pap Gábort (1977-86), László Andrást (1983-86), Rudolf Steinert (1985-), Massimo Scaligerot (1984-), Georg Kühlewindet (1988-), Kálmán Istvánt, Makovecz Imrét (1992-). 1990 óta több mint 150 publikációja (tanulmány, esszé, interjú, fordítás, recenzió) olvasható több folyóiratban (Harmadik Part, Országépítő, Liget, Igen, Kapu, Hitel, Életünk, Turán, Szabad Gondolat, Képmás), szellemtudományi, magyar őstörténeti, néprajzi, társadalomelméleti és politikatörténeti témákban. Több írása megjelent az Országépítő internetes portálján (orszagepito.hu), és a hollandiai magyarság Mikes International és Journal of Eurasian Studies online-folyóirataiban (federatio.org). Egyik recenziója, amely Európa egyesítésének történeti előzményeivel foglalkozik, a svájci Perseus kiadó honlapján olvasható angol nyelven (perseus.ch). A Harmadik Part negyedéves periodika szerkesztője, szerzője, majd tipográfusa 1990-1995 között, a lap fennállása idején. 1986 óta foglalkozik reklámgrafikával, nyomdai előkészítéssel, többnyire szabadúszóként. 1999-ben tanulmányokat kezdett a Miskolci Egyetem Bölcsészkarának kulturális és vizuális antropológia tanszékén. 1999 áprilisában született fia, 2000 júliusában pedig lánya. Kiadás előtt álló kötetei: 1. *A szellemtudomány kapujában*, 2. *„...jött legelőbb az aranykor...” – magyar őstörténeti tanulmányok*, 3. *A bennünk élő jövő – társadalomelméleti esszék*, 4. *Apokrif történelem – politikatörténeti vizsgálódások*, 5. *Egy skót család Magyarországon*. Magyar őstörténettel intenzívebben 1992 óta foglalkozik, felfogására legnagyobb hatással Dümmerth Dezső, Berze Nagy János, László Gyula, Götz László, Sebestyén László és Padányi Viktor munkássága, valamint a történeti források és a sztyeppei és honfoglaláskori régészeti leletanyag megismerése volt. A szavárd- vagy szabir-magyar őstörténet kérdéseivel először Dümmerth: Az Árpádok nyomában c. művében találkozott a 80-as években, majd 1992-ben Götznél, Padányinál részletesebben, s 1998-ban egy Finnugor/Uráli regék és mondák c. gyűjtemény révén szenvedélyévé vált a méltatlanul elfeledett szavárd-magyarok kutatása. Szavárd-magyar őstörténeti konferencia, expedíció és kötet tervével kereste meg 2005-ben az Azerbajdzsáni Köztársaság nagykövetét, Dr. Hasan Hasanovot, majd 2008-2010 között meghívott előadó a követség által rendezett „Kultúrák párbeszéde” konferencia-sorozaton (előadásai: 1. A szavárd-magyarok nyomában, 2. A kaukázusi Albánia és a sztyeppe népek, 3. A kadocsa népnév délnyugat-káspi eredete). 2009-ben részt vett a csíkszeredai Sapientia Egyetem és az Amszterdami Egyetem által rendezett Magyar őstörténet és kereszténység c. konferencián (A sztyeppe népek és a kereszténység, in *A szkíta népek ősvallása*, 2010). A Turán, magyar őstörténeti folyóirat szerkesztője, nyomdai előkészítője, szerzője 2009-2010 között. *Magyar őstörténeti tanulmányok* c. kötete megjelent a Mikes International online-kiadásában, 2010 karácsonyán. Újabb tanulmányait, az Aveszta részleteinek általa készített első magyar nyelvű fordításával, kommentárjával 2011 őszén foglalta össze, a *Restitutio Historiae Veterum Magarii – A magyar őstörténet helyreállítása* című kötetében (issuu.com). Több, vetített-képes előadásvázlatot készített a magyar őstörténetről az általános iskolák 5-6. és 10. osztálya számára, történelemtanároknak, folyamatosan kutat, ír, régészeti szakkikkeket fordít.

Z. TÓTH CSABA (1961) őstörténeti munkásságáról:

„.....monumentális művét elolvasva, elismeréssel kell adóznom a teljesítménye előtt. Történelemszemlélete rokonszenves, felkészültsége is kedvező.” – DR. BAKAY KORNÉL, régész-történészprofesszor, 1998. dec.-i leveléből

„A szabirokkal még senki sem foglalkozott ennyit, mint Ön! Fordítsa le a munkáját oroszra, és én lehetővé teszem, hogy Azerbajdzsában megszerezze a doktori fokozatát ebből a témából!” – DR. HASZAN HASZANOV, az Azerbajdzsáni Köztársaság budapesti nagykövete, 2005 kora őszén (expedíció, őstörténeti konferencia és kötet tervével kereste meg a szerző)

„A munkád értő, alapos, újszerű, magával ragadó, témafelvetése is közérdeklődésre tarthat számot, így a kiadás bármely kiadó büszkeségére válna.” – DR. CSÁJI LÁSZLÓ KOPPÁNY, néprajzkutató, 2008. októberi leveléből

„Magyar őstörténeti tanulmányok” címmel megjelenés előtt álló, ... hatalmas anyagot felölelő tanulmánykötete jól tükrözi a szerzőnek a magyar őstörténetben szerzett alapos forrásismeretét, elmélyült tájékozottságát.” – DR. BÁRDI LÁSZLÓ, egyetemi docens, a Pécsi Tudományegyetem Ázsia Intézetének alapító igazgatója, 2009. dec. 7.-i ajánlásából

„A szerző könyve alapvető a magyar őstörténet kutatása szempontjából. Olyan hasznos és hiányt pótló kézikönyv lehet, amely segít a tájékozódásban valamennyi kutatónak.... A szerző felkészültsége olyan, hogy képes nézeteit, eredményeit kellő tudományossággal képviselni.”
– DR. MARÁCZ LÁSZLÓ, nyelvészprofesszor, University of Amsterdam, 2010. szept. 24.-i ajánlásából

venatus61@gmail.com